

ایلسا نند مان جاگی ته اچرج ھر پئجي ويءی.
سندس کث پاطیء ھر تري رهي هئي. پاطیء
ھر مَچيون، ڪُميون ۽ ڏيڍر ٻڻ تري رهيا
ھئا. هُوءَ اکيون مهٽڻ لڳي. ايلسا امڙ کي سڏ¹
کيو. امڙ پاطیء مان شپ شپ ڪندي آئي.
”امڙ اسان جي گهر ھر درياء ڪين هلي آيو
آهي؟“ ايلسا پُچيو.

”بaba ئادا كِبِير كِتْي آهن؟“ كِبِير اندر آهي دَي، ئانهنجو پَي بند بُدْن لاء درياء تي ويو آهي.“ امَّر چيو. ”ئ چيني؟“ ”انهنجي نندِيزِي دوست تاريء تي چزهِي ويٺي آهي.“ امَّر وراظيو. ”امَّر توکي دَپ نشو لڳي؟ ايڏو پاڻي ته مون صرف درياء هر ڏشو آهي...!“ ايلسا جي سوالن تي امَّر جي منهن تي مُرك تري آئي.

امڙ آٿي ئے ڪمن ۾ لڳي وئي. ايلسا، کت
تي ڪند رکي پاڻيءَ ۾ ننڍڙن جيتن کي
ڏسڻ لڳي. تِد ترنديءَ وادڻ تان چڙهي، مٿي
اچي تي. سج لهڻ لڳو ئے ساهوارا ڪنهن
خشڪ هند جي ڳولا ۾ پريشان هئا. وٺائڻ
۾ مالُ دانهون ڪري رهيو هو. ڳوڻ وارا
ڇترين تي سامان رکڻ ۾ رُڏل هئا.

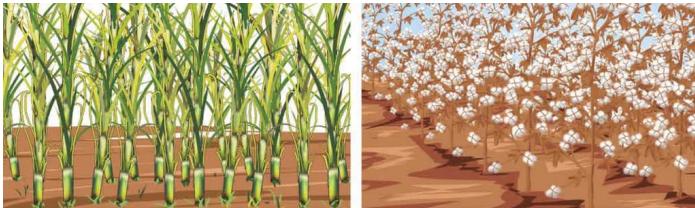
”بaba چا اسان جو گھر به دریاءُ تی ویندو؟“
”نه ایلسا ڈي، پر برسات جي پاٹي، ۽ بوڏ
جي پاٹي، هر فرق آهي. برسات جو پاٹي دٻن
۽ بالٿين سان ڪڍي سکھجي ٿو پر ٻوڏ جو
پاٹي جڏهن لاث کائيندو ته پاٹهي واپس لهي
ويندو.“ ”aho ڪيئن؟“ ايلسا جواب لاءِ امڙ
ڏانهن نهارڻ لڳي. امڙ کيس هنج هر ويهاريو.

امڙ ٻارن کي ٻڌائڻ لڳي. ”ماڻهن جو جياپو
پاڻيءَ کان سواءِ ممکن ناهي. وڏا وڏا
ڳوڻ شهر دريائين جي ڪپرن تي اچي آباد
ٿيا آهن. برسات جو پوڻ، برفاني پهاڙن جو
ڳرڻ، درياءَ جي پاڻيءَ ۾ واد آڻي ڇڏيندو⁶
آهي. هي سڀ ڪائنات جو نظام آهي.“

”بارو! هن خالي گلاس ھر ڪيٽرو پاڻي
پوندو؟“ بابا پُچيو. ڪبير، ”بابا جيٽري ان
ھر جڳهه هوندي.“ ”پوءِ چا ٿيندو؟“ ”پوءِ
پاڻي و هي ٻاهر نڪري ايندو.“ ”اهڙيءَ ريت
دريءَ به جڏهن پرجي ويندا آهن ته پاڻي ٻاهر
نڪري آس پاس جي علاقئن کي بوڙي
چڏيندو آهي ۽ دريءَ جڏهن لهي ويندو آهي
ته سَمورو پاڻي ساڻ کڻي ويندو آهي.“ بئي
بار پيءَ کي حيران ٿي ڏسڻ لڳا.

بابا بارن کي وڌيڪ سمجھائڻ لڳو. ”پاڻي
جڏهن لهندو آهي ته انيڪ فائدا پڻ ڏيئي
ويندو آهي اسان جيان زمين کي به پاڻيءَ
جي ضرورت پوندي آهي، ان جي پيت کي
جر چئبو آهي. متى پڻ سگهاري ٿيندي آهي،
فصل تمام وڌيڪ ۽ طاقتور ٿيندا آهن،
کڏون پرجي وينديون آهن.“ ايلسا ۽ ڪير
عُور سان ٻُڏڻ لڳا.

”انسان ذات لاءٌ ماكيءٌ جون مكيون ۽ بي
فائديمند جيوبت وڌي ويندي آهي، مال جي
لاءٌ جهنگ ۾ گاه قتي ايندو آهي، گل ٻوتا
ٿئندا آهن، ماحول مان گرمي گهتجندي
آهي، هوا تاري ٿي پوندي آهي.“ امڙ ڳالهه
۾ اضافو ڪيو. ”امڙ إهي ته تمام گھٺا
فائدا آهن پوءِ نقصان ڪھڙا آهن بابا.“
ڪڀير پيءُ کان پُچيو.

”پڻ! بیئل پاڻي هئڻ کري بدبوء ۽ مچرن
جو آزار پڻ ٿيندو آهي. بيمارين کان بچڻ
لاء پاڻي کي اوپاري پيئڻ گهرجي. ٿانو ۽
ٻيون شيون خشڪ رکجن. دونهون ٻاري
مال کي به مچرن کان بچائجي.“ پيءَ ڪڀر
کي سُمهاريندي چيو. ايلسا پاڻيءَ ۾ ستارن
جي چار ڏانهن ڏسڻ لڳي ۽ هن جي اكين
۾ نند پرجن لڳي.

صبح جو چو طرف پکین جا ولر چھکي رهيا
ھئا. امڙ عورتن کي بود دئران هنگامي حالتن
۾ بچاء لاء سکيا ڏئي رهي ھئي. اهڙي
ماحول ۾ بسترو، ماني، سئي ڏاڳو، تارچ،
سيل، دوانون، پيئڻ جو پاڻي، سُڪل ميوو
يا پُڳڙا، صابڻ ۽ ريدبيو جي سخت ضرورت
رهندي آهي. ايلسا ياد ڪرڻ لڳي ۽ لست
ناهڻ ۾ عورتن جي مدد ڪرڻ لڳي.

بابا ڳوڻ وارن سان گڏجي درياء جي بند
کي مضبوط کرڻ لاءِ وجی رهيو هو. ايلسا
ءَ ڪبير به گڏ روانا ٿيا. بند تي ماڻهو
پورين هر واري وجهي درياء جي ڪپر تي
رکي رهيا هئا. ايلسا ٻارن آڏو امڙءَ ٻابا
جون ٻڌايل ڳالهيون ورجائڻ لڳي ته دجڻ
بلڪل نه کپي. اسان کي هِمت سان ئي
اهڙو وقت گزارڻ کپي.

بُكْس BIG BOOKS (لاء درجی پئی)

(لاءِ) درجی پئی

(Read Aloud)
گنگ نیکس آئی، تدریسی مواد جو اهر حسوس آهن، که کتاب استاد، شاگردان آدؤ و دی او آزار هر پوهن' (Read Aloud)

من کوش جی نتیجی ہر استاد شاگردن جی پڑھنے جی مهارن: پڑھنے صوتی چان، صوتیات، لفظن جو ذخیرہ، اونیں ٹو تھیر جی صلاحیت ہر واڈار اتنی سکھنا۔ ہی پکّا نپس، اسکول لائبریری جو حصر پیغماندا تھیں اینڈر

سان کی امید آہی تے پاکستان رینینگ پرائیوچت جی ہی، کاوش سنت جی پرانشري اسکولون ہر پڑھنے جی معیار کی مہتر کان بھتر بثنیں ہر یپور کردار ادا کنندی پاکستان رینینگ پرائیوچت ہر یہی ذلیل تعليمی ہے تدریسی مواد شامل

تی آء جی مادیولز ■ فلیش کارڈز ■ لیبلز ریبرز ■ بگ نکس ■ ویدیو ز ■ سبچی منصوبا ■ ورک بک

تدريسي مواد جي تياري، دوڑان هون کي ره قسم جي غلطي، کان آخر رکن جي پوريور خوش شکني وئي آهي، تنهن هوندي به استعمال دوڑان جيڪڻاهن کاچي ظاري ات ان بوله هاريانا خري زانه باڪستان رېنگن جي اڳاچڪ جي سومالي، صليع افيسن جي چان ڄوڻي وئي اند اڳاچڪ جي لاءِ اوان اوڻن راچن هوندي، دوڙان راچن هوندي،

